



Warszawa, dnia 5 maja 2020 r.

Sygn. akt KR VI R 63/19

## POSTANOWIENIE

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w składzie:

**Przewodniczący Komisji:**

Sebastian Kaleta

**Członkowie Komisji:**

Łukasz Kondratko, Robert Kropiwnicki, Paweł Lisiecki, Jan Mosiński, Sławomir Potapowicz,  
Adam Zieliński, Wiktor Klimiuk, Bartłomiej Opaliński

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2020 r. na posiedzeniu niejawnym  
wniosku Miasta Stołecznego Warszawy reprezentowanego przez Prezydenta Miasta  
Stołecznego Warszawy o uzupełnienie decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości  
warszawskich nr KR VI R 63/19 z dnia 18 lutego 2020 r.

z udziałem stron: Miasta Stołecznego Warszawy reprezentowanego przez Prezydenta Miasta  
Stołecznego Warszawy, Miasto Stołeczne Warszawa (EUTB R

AKWA R

na podstawie art. 10 i 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania  
skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich,  
wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2018 r. poz. 2267, dalej: „ustawa z 9 marca 2017 r.”)  
w związku z art. 111 § 1 i § 1b ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania  
administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256)

**postanawia:**

1. odmówić uzupełnienia decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR VI R 63/19 z dnia 18 lutego 2020 r.;
2. na podstawie art. 16 ust. 3 i ust. 4 ustawy z 9 marca 2017 r. zawiadomić o wydaniu niniejszego postanowienia poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości.

## UZASADNIENIE

Strona Miasto Stołeczne Warszawa reprezentowane przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy pismem z dnia 12 marca 2020 r. (data wpływu do Ministerstwa Sprawiedliwości 16 marca 2020 r.) wniosło o uzupełnienie rozstrzygnięcia decyzji Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nr KR VI R 63/19 z dnia 18 lutego 2020 r. o orzeczenie o obowiązku zwrotu, na rzecz Miasta Stołecznego Warszawy, równowartości nienależnego świadczenia, odpowiadającego kwocie odszkodowania ustalonego i wypłaconego na podstawie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy nr 424/GK7DW/2015 z dnia 27 sierpnia 2015 r.

W uzasadnieniu wniosku podniesiono, że w realiach niniejszej sprawy zachodziły podstawy do orzeczenia o obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia, gdyż ziszczyły się ustawowe przesłanki.

W ocenie Komisji niniejszy wniosek jest bezpodstawny, dlatego też odmówiono uzupełnienia przedmiotowej decyzji zgodnie z treścią ww. wniosku.

Zgodnie bowiem z treścią art. 31 ust. 1 ustawy „w decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1, Komisja może nałożyć obowiązek zwrotu równowartości nienależnego świadczenia na osobę: 1) na rzecz której wydano decyzję reprivatyzacyjną; 2) działającą w postępowaniu o wydanie decyzji reprivatyzacyjnej w imieniu lub na rzecz osoby, o której mowa w pkt 1, jeśli przeniesiono na nią prawo wynikające z tej decyzji lub faktycznie władała nieruchomością, której dotyczyła decyzja.”

W tym miejscu należy podkreślić, że w sprawie objętej wnioskiem strony o uzupełnienie osnowy decyzji wydano rozstrzygnięcie na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. związku z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. tj. skutkujące stwierdzeniem w całości nieważności decyzji wydanej przez organ I instancji. Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia jest konieczność ponownego rozpoznania wniosku o odszkodowanie przez organ I instancji.

Zgodnie zaś z ust. 2 ww. przepisu; zakres zwrotu równowartości nienależnego świadczenia określa Komisja, przy czym nie ustala zakresu, wartości ani obowiązku zwrotu nakładów na rzecz osób, o których mowa w ust. 1. Równowartość obejmuje wartość korzyści uzyskanych przez te osoby z powodu władania lub rozporządzenia w zamian nieruchomości warszawskiej lub jej części, w szczególności cenę, czynsz lub inne pożytki (...).

Natomiast zgodnie z treścią art. 2 ust. 4 ww. ustawy przez nieodwracalne skutki prawne należy rozumieć stan prawny powstały wskutek przeniesienia prawa własności albo prawa użytkownika wieczystego nieruchomości warszawskiej na osobę trzecią, o ile nie nastąpiło ono

nieodpłatnie lub na rzecz nabywcy działającego w złej wierze, lub zagospodarowania nieruchomości warszawskiej na cele publiczne (...).

Redakcja ww. przepisów wskazuje na uprawnienie organu do nałożenia obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia w przypadku, jeżeli rozstrzygnięcie Prezydenta m.st. Warszawy dotyczy konkretnej nieruchomości warszawskiej.

W niniejszej zaś sprawie, Prezydent m.st. Warszawy orzekł o wypłacie odszkodowania w określonej kwocie pieniężnej, co w ocenie Komisji wyklucza możliwość orzeczenia o obowiązku zwrotu nienależnego świadczenia.

Należy nadmienić, że w aktualnym stadium postępowania to na Prezydencie m.st. Warszawy spoczywa obowiązek ponownego przeprowadzenia postępowania w zakresie dotyczącym kluczowych przesłanek określonych w art. 215 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami warunkujących wypłatę przedmiotowego odszkodowania. Wobec bowiem wyeliminowania decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z obrotu prawnego poprzez stwierdzenie jej nieważności w całości, co jest skutkiem najdalej idącym, organ administracyjny zobowiązany będzie ponownie przeprowadzić postępowanie dotyczące rozpoznania wniosku o odszkodowanie. Zatem orzekanie w niniejszej decyzji o obowiązku zwrotu nienależnego świadczenia pozostawałoby w sprzeczności z charakterem wydanego przez Komisję rozstrzygnięcia, gdyż takie orzeczenia na obecnym etapie postępowania wzajemnie się wykluczają.

Z uwagi na okoliczność wyeliminowania decyzji z obrotu prawnego, to na Prezydencie m.st. Warszawy aktualnie spoczywa obowiązek wyegzekwowania od strony kwoty wypłaconej na mocy wzruszonej decyzji.

W ocenie Komisji to na Prezydencie m.st. Warszawy spoczywa obowiązek zmierzenia się ze skutkami wydanego w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia. Uwzględnienie zaś niniejszego wniosku mogłoby skutkować stwierdzeniem nieważności decyzji Komisji, a zatem utrzymaniem w obrocie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy obarczonej wadą nieważności.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji decyzji.

**Przewodniczący Komisji**  
**Sebastian Kaleta**

**Pouczenie:**

Zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2018 r., poz. 2267) od niniejszego postanowienia **nie przysługuje środek zaskarżenia**. Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 tej ustawy zawiadomienie o wydaniu postanowienia uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia.